

שיר על השיחה

חלק יט | בראשית | שיחה ד

בלבו של קין היתה כוונה טובה,
הוא רצה להעלות את העולם לדרגה עליונה,
שבה אפשר להרגיש שה' הוא היחיד,
ואם כן, בין המובחר לגרוע למה להפריד?

קין סבר,
שהבאת המין המשובח ביותר - היא העיקר!
אבל דעתו של הבל היתה באופן שונה,
מכל מה שמביאים לקרבן - יש להביא את
המשובח והיפה.

אחרי שקין ראה,
שרק את הקרבן של הבל ה' רצה,
"מבכורות צאנו ומחלביהן" דוקא,
במקום לכעוס, היה צריך לשוב בתשובה.

ה' רוצה את המשובח מכל המינים,
כמו זר של פרחים שונים ומגוונים.
לעבודת ה', לוקחים חלקים מכל מיני דברים,
את כולם עם ה' ה' אחד - מאחדים!

מקין והבל נלמד החלטה טובה,
שכל מצווה נקיים בהידור ואהבה.
כמו מטפסי הרים, תמיד מתקדמים,
ומקיימים מצוות עם הדברים הכי יפים
ומהודרים!

להקריב קרבן לה' קין רצה,
לכן הביא מפרי האדמה.
רש"י אומר "מן הגרוע", ויש אגדה,
שזרע פשתן זה היה.

אנחנו מבינים את הסיבה שבגללה
אל קין ואל מנחתו ה' לא שעה -
לא יפה להקריב לאלוקים,
דברים לא משובחים.

להודות לה' הייתה המטרה,
וזו היתה החלטתו הטהורה.
אך כיצד הוא טעה,
להביא מן הגרוע?

אמנם מהגרוע זה היה,
אבל מכל הגדל באדמה -
פשתן הוא הסוג הכי יקר!
לכן, נכון!
קין חשב שהמתנה שלו תתקבל ברצון.

פשתן זה דבר יקר,
לפי שגדל על שפת הנהר,
מארבעת הנהרות שיצאו מגן עדן - הוא הראשון,
ונקרא בשם החשוב: פישון.

בפשתן גדל מכל גרעין רק קנה אחד!
ולכן הוא כל כך מיוחד.
בדד העשוי מפשתן השתמשו להכין בגדים לבנים
לכהן הגדול ליום הכיפורים.